

veiligheidshuis | district Maastricht

gemeenten Eijsden-Margraten, Maastricht, Meerssen en Valkenburg aan de Geul

VASTPAKKEN EN NIET MEER LOSLATEN

JAARRAPPORTAGE 2011

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD	4
SAMENVATTING	5
ORGANISATIE	6
WERKWIJZE	8
RESULTATEN EN EFFECTEN	10
ONTWIKKELINGEN EN SPEERPUNTEN	16
BIJLAGEN	18

VOORWOORD

Met genoegen bieden wij u ons jaarverslag 2011 aan. Wij doen hiermee verslag van onze activiteiten in 2011 en bieden u een blik in onze dagelijkse werkzaamheden. In de kern kun je zeggen dat het werk van het Veiligheidshuis district Maastricht gericht is op de organisatie van samenhang en samenwerking. Samenhang in de leefwereld van de cliënt en samenwerking met al onze partners. Daarin zijn we succesvol. Dat blijkt uit 'Een onderzoek naar de werkwijze en effectiviteit van de zes Limburgse Veiligheidshuizen' uit 2010 van Peter Nelissen en uit onderzoek naar de resultaten van veiligheidshuizen door het Bureau voor Toegepast Veiligheidsonderzoek uit 2011 van Ben Rovers.

Er ligt een flinke opgave als het aankomt op de wijze waarop de samenwerking tussen partners vorm krijgt. Daar ligt een belangrijke focus voor de toekomst. Het per 1 januari 2012 wegvallen van de rijkssubsidie en de bezuinigingen die iedere organisatie treffen vragen om een sterke gezamenlijke inzet.

In 2012 bestaat het Veiligheidshuis vijf jaar. Ik complimenteer de medewerkers en de partners. Zij hebben gedurende de afgelopen vijf jaar het Veiligheidshuis vanuit het niets ontwikkeld tot een stevige samenwerkingsorganisatie. 2012 confronteert ons allen met een hernieuwde opgave om nog intensiever met elkaar op te trekken. En ik geloof erin dat dat ons gaat lukken. In de eerste vijf jaar hebben we elkaar goed leren kennen binnen het Veiligheidshuis. Die investering kunnen we nu met elkaar verzilveren. En daarmee bewijst het Veiligheidshuis, het samenwerkingsverband waar wij allen deel van uitmaken, iedere dag opnieuw zijn waarde. Ik bedank iedereen die meehelpt om van het Veiligheidshuis district Maastricht een succes te maken. En dat doe ik niet alleen, dit dankwoord spreek ik ook namens mijn collega-burgemeesters van Eijsden-Margraten, Meerssen en Valkenburg uit. Chapeau voor uw inzet!

Hartelijke groet,
Onno Hoes,
Burgemeester van Maastricht

SAMENVATTING

VEILIGHEID EN LEEFBAARHEID ZIJN VOOR DE KWALITEIT VAN EEN GEMEENSCHAP ESSENTIËLE WAARDEN. HET VEILIGHEIDSHUIS DISTRICT MAASTRICHT, ALS NETWERKORGANISATIE VAN DEELNEMENDE PARTNERS, HEEFT IN 2011 GEWERKT AAN DE VERBETERING VAN DEZE TWEE WAARDEN.

HET MOTTO VAN DE SAMENWERKING 'VASTPAKKEN EN NIET MEER LOSLATEN' EN DE LEVENSLIJPBENADERING ZIJN DE TWEE BASISKENMERKEN VAN DE VEILIGHEIDSHUISAANPAK GERICHT OP HET VERMINDEREN VAN CRIMINALITEIT, OVERLAST EN MAATSCHAPPELIJKE UITVAL.

HET JAAR 2011 STOND IN HET VEILIGHEIDSHUIS MAASTRICHT IN HET TEKEN VAN DOORONTWIKKELING NAAR HET GEBIEDSGERICHTE AANPAK, DE SAMENWERKING MET HET BUREAU BUURTGERICHT WERKEN. DE IN 2009 AANGEZETTE SAMENWERKING MET HET CJG IS IN 2011 VERSTERKT.

De inspanningen van het Veiligheidshuis zijn onderdeel van het brede integrale veiligheids- en leefbaarheidsbeleid, waarop de gemeente de regie voert. De behaalde effecten kunnen dan ook niet enkel en alleen worden toegeschreven aan de bijdrage van het Veiligheidshuis. Het Veiligheidshuis, andere lokale en districtelijke veiligheids- en leefbaarheidsprojecten en de reguliere taken van partners op het gebied van veiligheid en leefbaarheid dragen samen bij aan minder criminaliteit, overlast en maatschappelijke uitval. Afhankelijk van de doelgroep werkt het Veiligheidshuis district Maastricht voor alle vier gemeenten Eijsden-Margraten, Maastricht, Meerssen en Valkenburg aan de Geul, of slechts voor de gemeente Maastricht.

Ter bevordering van de veiligheid richt het Veiligheidshuis zich voor alle gemeenten op de doelgroepen meerderjarige en minderjarige veelplegers en plegers van huiselijk geweld en hun gezinnen.

Ter bevordering van de veiligheid en leefbaarheid richt het Veiligheidshuis zich daarnaast voor de gemeente Maastricht op de doelgroepen:

- meerderjarige en minderjarige ex-gedetineerden
- risicojeugd
- harde kern jongeren
- personen en gezinnen met complexe meervoudige problematiek
- OGGZ¹ (Openbare Geestelijke Gezondheidszorg)

In 2011 wordt duidelijk dat de Rijkssubsidie per 1 januari 2012 vervalt. Dat is reden om de tot dan opgebouwde relatie met de district gemeenten financieel te herzien.

Het is niet makkelijk om de aanpak in effecten te meten. Verhalen vertellen vaak meer dan cijfers. Om die reden zijn in deze rapportage een aantal geanonimiseerde casussen van het Veiligheidshuis opgenomen.

Het wetenschappelijk lange termijnonderzoek, dat in de periode 2007-2010 door Dr. Peter Ph. Nelissen in de zes Limburgse Veiligheidshuizen is uitgevoerd, heeft geresulteerd in zijn rapport 'Vastpakken en niet meer loslaten'.²

Nelissen stelt in zijn rapport:

"Zet men de maatschappelijke kosten van de criminaliteit die wordt voorkómen door het Veiligheidshuis af tegen de investeringen in het Veiligheidshuis, dan resulteert een positieve kosten-batenratio. Elke euro die wordt geïnvesteerd in de aanpak van zeer actieve veelplegers, betaalt zich terug in een kostenbesparing voor de maatschappij van ruim 3 euro."

AANSCHERPING EN BORGING VAN AANPAKKEN

Het Veiligheidshuis kent diverse soorten aanpakken en werkwijzen. Afhankelijk van de noodzaak in een casus wordt de mate van ondersteuning van de samenwerking tussen organisaties, en de regievoering op die samenwerking intensiever door het Veiligheidshuis ingezet. Het spectrum loopt van overleggen waar in een korte tijd voor meerdere casussen eenvoudige samenwerkingsafspraken worden gemaakt tot overleggen waarin een integraal persoonsgericht plan van aanpak op alle leefgebieden voor één cliënt gedurende een langere tijd onderwerp van gesprek is.

De belangrijkste criteria om in aanmerking te komen voor de integrale persoonsgerichte aanpak op alle leefgebieden zijn:

1. Er is sprake van overlast, criminaliteit of maatschappelijke uitval,
2. er is sprake van complexe problemen op meerdere leefgebieden en
3. er is sprake van stagnatie in de samenwerking tussen partners

De casussen waarin alleen sprake is van overlast, criminaliteit of maatschappelijke uitval worden geagendeerd voor een overleg waarin slechts eenvoudige samenwerkingsaf-

spraken worden gemaakt.

Het borgen van aanpakken houdt ook in dat werkwijzen worden vergeleken en best practices worden ingevoerd.

DOORONTWIKKELING EN SAMENWERKING

In 2010 heeft de gemeente Maastricht de samenwerking met het Centrum Jeugd en Gezin georganiseerd. In 2011 is deze samenwerking verstevigd. Eind 2010 heeft de gemeente Maastricht de opdracht gegeven te onderzoeken

hoe het Veiligheidshuis intensiever kan samenwerken met andere projecten op het gebied van veiligheid en leefbaarheid: het Bureau Buurtgericht Werken en de Veilige Buurten Aanpak.

Begin 2011 krijgt dit vorm door de samenvoeging van het Veiligheidshuis met het Bureau Buurtgericht Werken (inclusief de Veilige Buurten Aanpak) tot één team.

¹ De OGGZ doelgroep bestaat uit zorgwekkende zorgmijders, dak- en thuislozen en verslaafden.

² Vastpakken en niet meer loslaten. Een onderzoek naar de werkwijze en effectiviteit van zes Limburgse veiligheidshuizen, P. PH. Nelissen, juni 2010

Het onderzoek richtte zich op het effect van de aanpak van in het Veiligheidshuis geprioriteerde personen vanuit de doelgroepen volwassen en jeugdige veelplegers, plegers huiselijk geweld en overlastplegers. Het onderzoek is gericht geweest op de zogenaamde Integrale Aanpak, de zwaarste en meest integrale aanpak die het Veiligheidshuis kent.

ORGANISATIE

WERD IN 2010 DE INTEGRALE AANPAK VAN HET VEILIGHEIDSHUIS UITGEBREID MET DE CASUSAANPAK MULTIPROBLEMATIEK EN HET PROCESMANAGEMENT VAN HET CENTRUM JEUGD EN GEZIN, IN 2011 STAAT DE SAMENWERKING MET HET BUREAU BUURTGERICHT WERKEN PROMINENT OP DE AGENDA. HET DOEL VAN DE INTENSIVERING VAN DE REEDS IN EEN AANTAL BUURTEN ONTSTANE NATUURLIJKE RELATIE MET HET NADRUKKELIJK PLAATSEN VAN CLIËNTEN EN PROCESSEN AAN HUN OMGEVING. VOORTS STAAT 2011 IN HET TEKEN VAN DE VERWACHTTE SUBSIDIESTOP VAN HET RIJK.

Afhankelijk van de doelgroep werkt het Veiligheidshuis voor alle vier gemeenten, te weten Eijsden-Margraten, Maastricht, Meerssen en Valkenburg aan de Geul, of slechts voor de gemeente Maastricht.

Ter bevordering van de veiligheid richt het Veiligheidshuis zich voor alle gemeenten op de doelgroepen meerderjarige en minderjarige veelplegers en plegers van huiselijk geweld en hun gezinnen tot 31 december 2011.

Ter bevordering van de veiligheid en leefbaarheid richt het Veiligheidshuis zich daarnaast voor de gemeente Maastricht op de doelgroepen:

- meerderjarige en minderjarige ex-gedetineerden
- risicojeugd
- harde kern jongeren
- personen en gezinnen met complexe meervoudige problematiek
- OGGZ¹ (Openbare Geestelijke Gezondheidszorg)

De samenwerking met de Casusaanpak Multiproblematiek, het Centrum voor Jeugd en Gezin, het Bureau Buurtgericht Werken en het Flexteam⁴ maakt het mogelijk onnodige overlap en daarmee samenhangend gebrek aan efficiëntie en effectiviteit te voorkomen. De samenwerking schept

kansen de benodigde samenhang te realiseren die leidt tot de gewenste integrale aanpak.

AANSTURING EN FACILITERING VAN DE SAMENWERKING

In de aansturing van het Veiligheidshuis is in 2010 weinig veranderd. De structuur van aansturing op bestuurlijk, beleidsmatig en operationeel niveau is nog steeds van kracht:

- Op het gebied van veiligheid vindt in het districtelijk veiligheidsbestuur en het regionaal veiligheidsbestuur strategische afstemming plaats tussen de regisserende kernpartners. Met het oog op de ontwikkelingen is het belangrijk dat het veiligheidsbestuur met name in dit overleg continuïteit in de strategische sturing geeft aan de toekomst van het Veiligheidshuis.
- In het Arrondissementaal Justitieel Beraad (AJB) vindt strategische afstemming plaats tussen de deelnemende partners in de justitieketen.
- Op het gebied van leefbaarheid en maatschappelijke uitval in Maastricht vindt in het Strategisch Overleg Maatschappelijke Ondersteuning (SOMO) strategische afstemming plaats tussen de deelnemende partners in de

brede zorg- en welzijnketen. De kracht van het Veiligheidshuis ontstaat doordat de samenwerkende partnerorganisaties informatie, producten, mensen en middelen samenbrengen, waarbij ieders inbreng van even groot belang is. Partners beseffen elkaar nodig te hebben en zijn bereid samen tot het uiterste te gaan vanuit een gedeelde visie.

Medewerkers vertegenwoordigen hun organisatie op één of meerdere momenten of dagdelen in het Veiligheidshuis. In 2011 voeren een vast aantal medewerkers de werkzaamheden uit namens alle partners: 1.8 secretariaatsmedewerkers, 7.2 procesmanagers, 1.0 coördinator nazorg gedetineerden en 0.5 manager Veiligheidshuis.

FINANCIERING

Gedurende de pilotfase (2007 t/m 2011) werd het Veiligheidshuis gefinancierd vanuit diverse geldelijke stromen. Het Rijk subsidieerde vanuit de stromen 'Veiligheid en Leefbaarheid' en Monfrance een belangrijk deel van de directe kosten om de netwerkorganisatie op uitvoerend en coördinatie-niveau te bemensen, huisvesten en faciliteren. De gemeente Maastricht draagt bij ten behoeve van procesmanagement multiproblematiek en Centrum Jeugd en Gezin en de resterende facilitaire zaken. Daarnaast is er een bijdrage van het Ministerie van Justitie, waarmee de personele meerkosten in de justitieketen voldaan worden.

De provincie Limburg heeft een projectsubsidie ter beschikking gesteld. Met deze subsidie worden provinciebreed Veiligheidshuis overstijgende uitgaven gedekt zoals de inzet van de provinciale programmamanager, communicatie-instrumenten en deskundigheidsbevordering.

Deze middelen zijn niet opgenomen in onderstaand overzicht.

Het totaal aan financiële middelen is zeker gesteld tot en met 2011. In 2011 kondigt het Rijk aan geen Rijksmiddelen beschikbaar te stellen. Het gevolg hiervan is dat in voorbereiding op 2012 e.v. diverse activiteiten ondernomen worden ten einde de werkzaamheden van het Veiligheidshuis veilig te stellen:

- Ontvlechten van de begroting naar enerzijds core-business en anderzijds activiteiten die in de samenhang van belang zijn, maar die ondergebracht moeten worden in andere organisatieonderdelen.
- Aanhalen en versterken van de relatie met de districtgemeenten m.b.t. de financiering van het aanbod van het Veiligheidshuis enerzijds, anderzijds verduidelijken van de afspraken m.b.t. aanpak op de specifieke doelgroepen.
- Het informeren en betrekken van de partnerorganisaties en de colleges en gemeenteraden van de vier gemeenten.
- Het in samenwerking met de overige Limburgse Veiligheidshuizen tactisch uitwerken van de relatie met de provincie, de relatie met het OM, de provinciale organisatie en het versterken van de communicatie.

De gemeente Maastricht heeft voor de kosten van de Casusaanpak Multiproblematiek en een deel van de facilitaire kosten tot en met 2014 verplicht. Investerings van partners zijn in deze begroting buiten beschouwing gelaten. Partners investeren in de netwerkorganisatie door de inzet van reguliere menskracht, middelen (diensten en producten) en informatie.

GLBAAL OVERZICHT 2011

Inkomsten		Uitgaven	
Rijksgelden V&L en Monfrance inclusief extra middelen Nazorg gedetineerden	€ 800.000	Huisvesting en apparaatskosten	€ 200.000
Gemeente Maastricht	€ 600.000	Personeel	€ 770.000
		Activiteiten en projecten	€ 430.000
Totaal	€ 1.400.000	Totaal	€ 1.400.000

SAMENHANG EN SAMENWERKING

De medewerkers van het Veiligheidshuis weten als geen ander wat de meerwaarde van samenhang en samenwerking is. De ervaring leert dat Maastricht daar ver in is. De samenhang met de casusaanpak multiproblematiek, de gebiedsgerichte aanpak, het CJG en de verwijzindex voor jeugd zijn sterk in ontwikkeling. Die boodschap wordt nadrukkelijk uitgezonden op lokaal, regionaal en Limburgs niveau én op landelijk niveau. Al vanaf het begin worden medewerkers regelmatig gevraagd 'hun verhaal te doen' of trainingen te organiseren. En met succes zo blijkt. In 2011 ruim tien maal.

DE VEILIGHEID VAN DE MEDEWERKERS

In 2011 wordt aan den lijve ervaren dat ook de organisatie van de veiligheid van medewerkers in het Veiligheidshuis hoog op de agenda dient te staan. Vier maal is er sprake van een ernstige directe bedreiging tegen een procesmanager. In alle gevallen worden in samenspraak met o.a. politie maatregelen genomen. In één geval leidt dat tot bewaking in huis.

De bedreigingen zijn aanleiding om de inrichting onder de loep te nemen en in samenwerking met de politie een training en bewustmaking te organiseren.

WERKWIJZE

IN DE WERKWIJZE VAN HET VEILIGHEIDSHUIS MAASTRICHT ZIJN IN 2011 NAUWELIJKS VERANDERINGEN AAN-
GEBRACHT. HET HOOFDPROCES VAN HET VEILIGHEIDSHUIS – DE INTEGRALE AANPAK - IS ONGEWIJZIGD. DE
IN 2011 IN GANG GEZETTE KWALITATIEVE DOORONTWIKKELING OP DE AANPAK IS DOORGEZET. DE IN SAMEN-
WERKING MET DE ANDERE LIMBURGSE VEILIGHEIDSHUIZEN ONTWIKKELDE LEIDRAAD VOOR HET WERKPROCES
HEEFT VORM GEKREGEN EN WORDT TOEGEPAST.

De partners in het Veiligheidshuis zijn voornamelijk afkomstig uit de gemeentelijke-, zorg- en justitieketen, maar er zijn ook dienstverlenende partners zoals woningcoöperaties, kredietbank en schuldhulpverlening bij het Veiligheidshuis betrokken.⁵

Partners brengen hun menskracht, kennis, ervaring, informatie, producten en diensten in en zetten dit onder regie van het Veiligheidshuis gecoördineerd in op cliëntniveau. Waar nodig passen zij hun producten en diensten aan om voor de cliënt noodzakelijke maatwerk te bereiken.

Het Veiligheidshuis zet afhankelijk van de noodzaak verschillende werkwijzen in.

Hierbij wordt gedifferentieerd op de mate van facilitering en regievoering door het Veiligheidshuis en de mate van samenwerking tussen organisaties vanuit justitie, hulpverlening, dienstverlening en gemeenten.

Het meest intensieve samenwerkingsproces van het Veiligheidshuis is de integrale persoons- of systeemgerichte aanpak voor alle doelgroepen (IA). Onder regie van een procesmanager wordt ingezet op de uitvoering van een plan met drang- en dwangcomponenten, die beschikbaar zijn bij de partners. Dit kan justitieel van aard zijn, maar ook mogelijkheden bij gemeentelijke en zorgpartners worden benut. Deze persoonsgerichte of systeemgerichte aanpak wordt ingezet als een persoon of systeem na aanmelding door een netwerkpartner wordt geprioriteerd. Prioritering vindt plaats als er sprake is van een combinatie van drie criteria:

1. Er is sprake van criminaliteit, overlast of maatschappelijke uitval.
2. Er is sprake van complexe problematiek op meerdere leefgebieden én
3. Er is sprake stagnatie van het hulpverleningsproces.

Dit laatste criterium is de belangrijkste voorwaarde om in en door het Veiligheidshuis geprioriteerd te worden. Het moment dat samenwerkende partners vastlopen bepaalt

het moment van tijdig opschalen naar het Veiligheidshuis. Een procesmanager van het Veiligheidshuis neemt dan de regie over de casus op zich.

Uitgangspunt hierbij is: vastpakken en niet meer loslaten totdat de cliënt of het systeem hun leven zodanig op de rails hebben dat regie op het proces met de betrokken netwerkpartners niet meer nodig is. Dit is over het algemeen een intensief en langdurig proces, waarbij sprake kan zijn van (tijdelijke) terugval, maar ook dan geldt het uitgangspunt van “vastpakken en niet meer loslaten totdat ...”.

Naast dit intensieve proces zijn er nog een aantal andere processen die het Veiligheidshuis faciliteert en waar een procesmanager of een parketsecretaris van het Openbaar Ministerie, alhoewel in duidelijk mindere mate dan bij de integrale aanpak, regie op voert. Dit kan een proces zijn binnen één keten (zorg of justitie) of tussen de ketens.

DE NAZORG VAN EX-GEDETINEERDEN

In samenwerking met Humanitas wordt de nazorg voor ex-gedetineerden georganiseerd. Het project biedt door middel van goed getrainde vrijwilligers ondersteuning aan (ex)-gedetineerden. Het doel van de ondersteuning is een positieve bijdrage te leveren aan de mogelijkheden voor (ex)-gedetineerden om na detentie weer zelf de regie te voeren over het eigen leven, een plaats in de samenleving te verwerven en op deze wijze de kansen op recidive te beperken.

Beoogd wordt om in samenwerking met het gevangeniswezen en in samenspraak met een procesmanager een re-integratieplan op te stellen en uit te voeren. Het re-integratieplan moet tot een naadloze aansluiting tussen de detentiefase en 'leven in de vrije samenleving' leiden. Dit alles vanuit de filosofie: binnen beginnen en buiten doorzetten. Voor het vergroten van re-integratiemogelijkheden van (ex)-gedetineerden wordt gestreefd naar een sluitende optimale nazorg op de volgende vijf leefgebieden: Huisvesting, Inkomen/werk, inclusief scholing en dagbesteding, Schulden, Zorg, Identiteitsbewijs.

⁵ Een uitgebreid overzicht van partners is opgenomen in bijlage 3.

OVERZICHT INZET PER DOELGROEP.

Doelgroep	Instrumenten	Inzet gericht op
Jeugd	JCO jeugd	Voorkomen herhaling criminaliteit of schooluitval door justitiële afdoening strafzaak
	NWO risicojeugd, CJG Maastricht (voorheen JPP)	Voorkomen (herhaling) overlast of maatschappelijke uitval door toeleiding naar (gecoördineerde) vrijwillige hulpverlening
	JIT	In beeld brengen en houden van jeugdgroepen om operationele regie te kunnen voeren op plotseling opkomende onacceptabele jeugdoverlast vanuit groepen
	Verwijsindex jeugd	Digitaal samenbrengen van partners rondom zorg voor een jeugdige
Veelplegers	JCO minderjarige en JCO meerderjarige veelplegers	Voorkomen herhaling veelvuldig gepleegde criminaliteit door justitiële afdoening strafzaken
HG	JCO HG	Voorkomen herhaling HG en schade hierdoor bij aanwezig kinderen door gecoördineerde justitiële afdoening strafzaken
	NWO HG	Voorkomen herhaling HG en schade bij kinderen door toeleiding naar (gecoördineerde) vrijwillige hulpverlening voor alle partijen
	ZCO HG	Voorkomen herhaling HG en schade bij kinderen door het in beeld houden van zorgwekkende gezinnen en het inzetten van hulpverlening, al dan niet door dwang en drang
	Tijdelijk huisverbod	Voorkomen dreiging HG door het creëren van rust en het direct starten van hulpverlening
Multiproblematiek	NWO stadsdelen Maastricht	Voorkoming verergering maatschappelijke uitval door vroegsignalering en snelle inzet van hulpverlening
Gedetineerden	Trajectberaad (tot 18 jaar), Nazorgoverleg gede-tineerden (vanaf 18)	Voorkomen herhaling criminaliteit door een voorbereide terugkeer in de samenleving voor gedetineerden en personen met een justitiële maatregel

De vermelde instrumenten worden gebruikt naast de Integrale Aanpak die ingezet kan worden voor alle doelgroepen, echter niet altijd voor alle gemeenten. Elk instrument heeft in een bepaalde mate elementen van coördinatie en planmatigheid in zich.

Gebruikte afkortingen:

HG Huiselijk Geweld / JCO Justitieel CasusOverleg / JIT JeugdInterventieTeam / JPP Jeugd PreventiePlatform / NWO Netwerkoverleg / ZCO ZorgCasusOverleg

MAATSCHAPPELIJKE OVERLAST IN DE BUURT

In december wordt door het Bureau Jeugdzorg een gezin aangemeld waarbij sprake is van meervoudige problematiek. Er is stagnatie in de hulpverlening en er vindt bedreiging en intimidatie door direct omwonenden plaats.

Alle betrokken partijen (bewindvoerder, Sociale Zaken, Bureau jeugdzorg, woningcorporatie Woonpunt, politie en O.M.) worden door de procesmanager uitgenodigd om gezamenlijk een Plan van Aanpak op te stellen. Dit plan heeft als doel een concreet en integraal hulpverleningsaanbod met justitiële drang en dwang te organiseren met als doel om de overlast door bedreiging en intimidatie op te lossen. Gezien de ernst van de situatie worden tevens de Burgemeester en de coördinator Integrale Veiligheid van de gemeente geïnformeerd. De situatie is dusdanig ernstig dat

het bedreigde gezin tijdelijk elders in een andere gemeente ondergebracht wordt. Met betrokken partners wordt de afspraak gemaakt een dossier op te bouwen en cliënten te motiveren om aangifte te doen. Dossier en aangiftes worden voorgelegd aan de Rechtbank met het doel een ontruimingsvonnis voor de overlastgevers te verkrijgen.

Tijdens het proces worden met het O.M. en politie aanvullende afspraken gemaakt om de veiligheid van direct betrokkenen (het bedreigde gezin, wijkagent en enkele hulpverleners) zo maximaal mogelijk te organiseren.

In april beslist de Rechter het verzoek van ontruiming ontvankelijk te verklaren. Hiermee wordt een veilige woonomgeving geborgd en stelt de procesmanager in staat regie op het hulpverleningsplan te voeren.

RESULTATEN EN EFFECTEN

DIT HOOFDSTUK GAAT IN OP DE RESULTATEN EN EFFECTEN VAN HET VEILIGHEIDSHUIS.

ACHTEREENVOLGENS WORDEN DE CIJFERS 2011 GEGEVEN OVER:

1. DE ONTVANGST VAN MELDINGEN BIJ HET VEILIGHEIDSHUIS.
2. DE VERVOLGACTIES OP DEZE MELDINGEN.
3. HET AANTAL CLIËNTEN MET EEN TRAJECT / PLAN BINNEN HET VEILIGHEIDSHUIS AAN DE HAND VAN DE VERSCHILLENDE DOELGROEPEN EN DE VERSCHILLENDE PROCESSEN IN HET VEILIGHEIDSHUIS.
4. DE RESULTATEN VAN DE TIJDELIJKE HUISVERBODEN.

AANPAKKEN EN TRAJECTEN BINNEN HET VEILIGHEIDSHUIS

De belangrijkste taak van het Veiligheidshuis is het in beweging brengen van processen die stagneren. Het Veiligheidshuis voert regie over het proces, kiest positie, drukt door waar nodig, bepaalt de koers en schaaft verder op als het verdere verloop van het proces dat nodig acht.

Belangrijk daarbij is het kweken van motivatie bij de cliënt. Dat bereikt het Veiligheidshuis door de cliënt vanaf het begin intensief te betrekken bij het maken van het plan van aanpak: het casusoverleg waar de cliënt bij zit is doorgaans het meest effectief en efficiënt.

De belangrijkste criteria om in aanmerking te komen voor de persoonsgerichte aanpak zijn, zoals ook al eerder gesteld op pag. 8:

1. Er is sprake van overlast, criminaliteit of maatschappelijke uitval,
2. Er is sprake van complexe problemen op meerdere leefgebieden
3. en er is sprake van stagnatie in de samenwerking tussen partners.

De casussen waarin alleen sprake is van overlast, criminaliteit of maatschappelijke uitval worden geagendeerd voor

een overleg waarin slechts eenvoudige samenwerkingsafspraken worden gemaakt, waarbij de inzet van de procesmanager in meer of mindere mate noodzakelijk is. In die gevallen spreken we niet van een traject of plan van aanpak.

Daar waar sprake is van een combinatie alle drie de criteria, wordt een cliënt geprioriteerd en dat betekent dat in samenspraak met de partners en waar mogelijk met de cliënt, een plan van aanpak wordt opgesteld.

MELDINGEN

Afhankelijk van de doelgroep ontvangt het Veiligheidshuis

1. mutaties van politie: de dagelijkse politiemutaties uit het bedrijfsprocessensysteem van de politie (BVH/BPS) die betrekking hebben op de doelgroepen jeugdigen (niet strafrechtelijk van aard), veelplegers en huiselijk geweld.
2. meldingen van medewerkers van partnerorganisaties die een casus voorleggen aan het Veiligheidshuis.
3. meldingen van het gevangeniswezen over personen die in detentie gaan of zitten.

Voor het leesgemak wordt hierna ongeacht de herkomst de algemene benaming 'melding' aangehouden.

Tabel 1: Aanmeldingen bij het Veiligheidshuis naar herkomst, jaar 2011. Bron: registratiesysteem Veiligheidshuis.

	aantal	% van totaal
Mutaties politie	2863	85%
Meldingen gevangeniswezen (nazorg ex-gedeteneerden)	280	8%
Meldingen partners	219	7%
Totaal medlingen/mutaties	3362	100%

Tabel 2: Aanmeldingen bij het Veiligheidshuis per doelgroep per gemeente, jaar 2011.

Doelgroep Veiligheidshuis	Maastricht	Eijsden- Margraten	Meerssen	Valkenburg	Totaal
Jeugd	1557	263	158	123	2101
Huiselijk geweld	472	34	24	41	571
Volwassen veelplegers	128	7	3	25	163
Geprioriteerden	37	1	1	1	40
Volwassen ex-gedetineerden	280				280
Multiproblematiek	187				187
Centrum Jeugd en Gezin	20				20
Totaal	2681	305	186	190	3362

Opmerkingen bij tabel 2:

- *Veelplegers, jeugd en huiselijk geweld: cijfers gebaseerd op pleegplaats*
- *Huiselijk geweld: inclusief huisverboden*
- *Centraal Aanmelden: aanmeldingen zijn verwerkt in de doelgroepen. Voor de gemeenten buiten Maastricht zijn een klein aantal meldingen ontvangen. Meldingen zijn opgepakt, al het huiselijk geweldmeldingen betref; overige meldingen zijn overgedragen aan de betreffende gemeente*
- *Jeugd: in vergelijking met 2010 wordt een terugloop van 211 meldingen geconstateerd*
- *Volwassen veelplegers: terugloop van 234 meldingen*
- *Volwassen ex-gedetineerden: terugloop van 119 meldingen*

Tabel 3: Aantal meldingen casusaanpak multiproblematiek per stadsdeel gemeente Maastricht, jaar 2011.

Bron: registratiesysteem Veiligheidshuis.

Stadsdeel	Aantal meldingen
Noord-West	52
Noord-Oost	27
Zuid-Oost	22
Zuid-West en centrum (inclusief OGGZ)	86
Totaal	187

VERVOLGACTIES

Alle ontvangen meldingen worden beoordeeld en geregistreerd. Afhankelijk van de soort melding regelt een procesmanager dat de melding

- of naar de partners wordt terug verwezen,
- of wordt geagendeerd voor een netwerkoeverleg waar een aanpak met beperkte regie wordt georganiseerd,
- of wordt geprioriteerd voor een persoonsgerichte aanpak.

De soort opvolging is afhankelijk van de problematiek, de voorgeschiedenis van de cliënt en of er al eerder een traject of plan is gestart of gestart moet worden.

EEN GEWONE DAG VAN EEN PROCESMANAGER

Maandagochtend 8.30 uur.

Op de agenda: Twee PGA's (Persoons Gebonden Aanpak overleg) en een interne casuïstiek bespreking. Een niet al te drukke dag dus...

Even later komt de coördinator binnen met de mededeling dat ik aan de beurt ben om procesmanager (PM) te zijn voor een Tijdelijk Huisverbod (THV). Pleger K. zit nog vast, justitieel traject is nog onduidelijk en politie vraagt om informatie. En, o ja, er staat een fout in de beschikking van de burgemeester en de crisisdienst heeft ook al gebeld. Gelukkig zitten politie en OM in huis, dus die lijnen zijn kort. Eerst maar eens overleggen met het OM wat de verwachting is. Volgens politie een ronde zaak en misschien wordt K. wel geschorst door de Rechter-commissaris.

10.00 uur

een telefoontje van de crisisdienst: K. blijkt geen enkel netwerk te hebben. Hij kan nergens terecht om de komende (minimaal) 10 dagen te slapen. Vraag aan ons is of er vaste afspraken met het slaaphuis zijn?

Goed, het OM bepaalt met de informatie van de zorg het verdere justitiële traject voor K. Afwachten wat de Rechter-commissaris vanmiddag zal doen.

10.30 uur

een telefoontje van een casemanager PGA. Hij belt dat een andere cliënte neveninkomsten blijkt te hebben en dus uit de schuldsanering gezet dreigt te worden. De casemanager raakt het overzicht kwijt. Ik breng structuur in de casus. Uiteindelijk kan ze zelf weer verder met de casus.

11.00 uur

het eerste PGA overleg. Een gezin met twee kleine kinderen die uit hun woning gezet dreigen te worden wegens overlast en schulden. Zeven netwerkpartners zijn erbij betrokken en samen maken we een plan van aanpak op alle leefgebieden, zodat we de situatie direct kunnen aanpakken. De partners kunnen met een aantal opdrachten aan de slag en ik werk de notulen zo snel mogelijk uit.

13.00 uur

telefoon van een jeugdwerker. Of we vanuit het Veiligheidshuis bemoeienis hebben met meisje L.. Opvoedingsproblematiek, weggelopen thuis, wellicht in het verkeerde (loverboy) circuit? L. blijkt in begeleiding bij een jeugdhulpinstelling. De jeugdwerker daarheen verwezen. Even het dossier ingekeken en hem de bij ons beschikbare en voor hem relevante informatie doorgezegt.

Intussen heeft de Rechter-commissaris bepaald dat pleger K. met onmiddellijke ingang geschorst wordt. Dit betekent dat ik aan slag ben en de volgende acties moet uitzetten. Casemanager bellen om deze op de hoogte te brengen,

aanspraak maken op het bed in het slaaphuis en laten benadrukken dat K. geen contact mag hebben met achterblijvers thuis, mocht hij dat door de consternatie vergeten zijn. Mijn boterhammen schieten er vandaag bij in.

14.00 uur

het volgend PGA. Zoon van cliëntgezin blijkt in de Geerhorst te zitten vanwege fietsendiefstallen. Dit had geen van de netwerkpartners zien aankomen. PGA plannen van gezinsleden worden doorkruist en dus aangepast. Maar ieder nadeel heb ook z'n voordeel: gedwongen hulpverlening is nu mogelijk.

15.30 uur

telefoon van een school die meldt dat er forse drugsproblematiek en -overlast speelt op en rondom hun terrein en gebouwen. Of het Veiligheidshuis mee wil denken over een daadkrachtige aanpak hiervan. Ja, dat willen we wel, een afspraak maken dus.

Daarna direct uitwerken van de PGA overleggen. Gelukkig kan ik snel typen: twee setjes notulen in een uurtje. Daarna verstuur ik ze vlug via de mail.

En op het punt van naar huis gaan een telefoontje van een collega van Buurtgericht Werken om van gedachten te wisselen over jeugdoverlast in een van haar buurten. Wat kan het Veiligheidshuis hierin betekenen? Een afspraak is het gevolg.

17.15 uur

alweer een dag om. Vlug mijn zoontje van de BSO ophalen. Ik had het kunnen weten. Een rustige dag in het Veiligheidshuis, vergeet het maar. De batterij van mijn telefoon is leeg, de computer gaat uit! Gelukkig is er morgen weer een dag; vol met mooie, spannende niet ingecalculerde ontwikkelingen!

Tabel 4: Soort vervolgacties op de meldingen binnen het Veiligheidshuis, jaar 2011.
Bronnen: registratiesysteem Veiligheidshuis, registratiesysteem Openbaar Ministerie.

	Jeugd	Veel- plegers	Huiselijk geweld	Volwassen ex- gedetineerden	Multipro- blematiek	Totaal	% van totaal
Ter opvolging door partnerorganisatie(s)	1138	163	306	30	53	2029	69%
Zorgcasuoverleg	96		39	66		201	7%
Justitieel casuoverleg	241		137			378	13%
Justitieel casuoverleg volwassen veelplegers	9	83				92	3%
Integrale aanpak	25	28		11	162	226	8%
Totaal vervolgacties	1509	274	786	142	215	2926	100%

Opmerkingen bij tabel 4:

- *Jeugd: inclusief vervolgacties procesmanagement Centrum Jeugd en Gezin*
- *Integrale aanpak huiselijk geweld is onderdeel van het aantal bij multiproblematiek.*
- *Volwassen ex-gedetineerden, ter opvolging door partnerorganisaties: aantal meldingen opgepakt door de Serviceportal ex-gedetineerden en kredietbank.*
- *Veelplegers: enkel politie meldingen worden ontvangen over veelplegers welke in het netwerk van het Veiligheidshuis geprioriteerd zijn. Elke melding wordt vertaald naar eventuele gevolgen voor het lopende plan van aanpak.*
- *Bij de andere doelgroepen vindt er geen pre selectie plaats maar komen alle meldingen binnen bij het Veiligheidshuis om voor 100% gescreend te worden op de noodzaak tot eventuele vervolgactie.*
- *Geconstateerd wordt dat ter opvolging door partnerorganisaties is gedaald met 11%.*
- *Dat heeft zijn weerslag op een groei van 4 naar 7% zorgcasuoverleg en een groei van 3 naar 8% van de integrale aanpak.*

Tabel 5: Soort vervolgacties op de meldingen casusaanpak multiproblematiek, jaar 2011.
Bron: registratiesysteem Veiligheidshuis

Stadsdeel	Doorgestroomd naar PGA	Afgehandeld door partners
Noord-West	21	38
Noord-Oost	19	21
Zuid-Oost	16	14
Zuid-West en centrum (inclusief OGGZ)	48	18
Totaal	104	53

Tabel 6 en 7 zoomen in op het aantal cliënten dat een kort traject of een lang plan van aanpak heeft in het Veiligheidshuis. Dit kan een justitieel plan, een zorgplan of een combinatie van beiden zijn. Een vergelijking met 2010 is lastig, omdat in dit verslag in tegenstelling tot 2010 meer inzicht gegeven wordt in de aantallen wat betreft de diverse aanpakken.

Tabel 6: Cliënten die een kort traject volgden in het Veiligheidshuis, naar doelgroep. Bronnen: registratiesysteem Veiligheidshuis en registratiesysteem Openbaar Ministerie.

Doelgroep Veiligheidshuis	Maastricht	Eijsden- Margraten	Meerssen	Valkenburg	Totaal
Volwassen veelplegers					0
Jeugd	264	37	26	10	337
Huiselijk geweld	114	8	4	11	137
Ex-gedetineerden	66				66
Multiproblematiek	53				53
Totaal	497	45	30	21	593

- Onder korte trajecten worden verstaan: justitieel casuoverleg jeugd of huiselijk geweld, nazorgoverleg ex-gedetineerden, netwerkoverleg risicojeugd en netwerkoverleg stadsdelen Maastricht

Tabel 7: Cliënten die een plan van aanpak hadden in het Veiligheidshuis, naar doelgroep. Bronnen registratiesysteem Veiligheidshuis en registratiesysteem Openbaar Ministerie.

Doelgroep Veiligheidshuis	Maastricht	Eijsden- Margraten	Meerssen	Valkenburg	Totaal
Volwassen veelplegers	101	4	4	2	111
Jeugd	20	2	3	0	25
Huiselijk geweld	33	2	1	4	40
Ex-gedetineerden					0
Multiproblematiek	162				162
Totaal	316	8	8	6	338

- Onder lange trajecten worden verstaan: justitieel veelplegersplan, plan na huisverbod en integrale aanpak
- Jeugd, gemeenten buiten Maastricht: lange trajecten betreffen veelplegers 18 - 23 jaar
- jeugdigen 18-23 jaar met een plan na een huisverbod zijn opgenomen in de aantallen huiselijk geweld
- huiselijk geweld: aantal in 2011 opgelegde huisverboden
- ex-gedetineerden, die tevens een integraal plan van aanpak hebben lopen zijn meegeteld bij de doelgroep waartoe zij behoren

Tabel 8: Aantal cliënten met een plan van aanpak in de Casusaanpak Multiproblematiek Maastricht, per 1 januari 2012. Bron: registratiesysteem Veiligheidshuis

Stadsdeel	Aantal plannen
Noord-West	42
Noord-Oost	38
Zuid-Oost	34
Zuid-West en centrum (inclusief OGGZ)	48
Totaal	162

Tabel 9: Aantallen Wet Tijdelijk Huisverbod. Bronnen: registratiesysteem Veiligheidshuis, registratiesystemen gemeenten, registratiesysteem Openbaar Ministerie

Omschrijving	Maastricht	Eijsden-Margraten	Meerssen	Valkenburg	Totaal
Ingevlude RIHG's	40	4	1	5	50
Opgelegde huisverboden	33	2	1	4	39
Ingetrokken huisverbod	2	0	0	1	3
Verlengd huisverbod	11	0	0	1	12
Samenloop met strafrecht*	29	2	1	4	36

* het aantal zaken waarin door slachtoffer aangifte is gedaan of waarin politie/OM besloten tot ambtshalve vervolging

De uitvoering van de Wet Tijdelijk Huisverbod is per 1 januari 2009 van start gegaan. De uitvoering van de Wet vindt gedeeltelijk plaats in het Veiligheidshuis. Net als bij de andere werkwijzen voert het Veiligheidshuis ook hierbij de regie op het proces. Tot nog toe zien we dat de Wet vooral wordt toegepast daar waar er ook sprake is van een strafrechtelijke insteek, ook wel genoemd de samenloop van strafrecht en bestuursrecht. De Wet is echter vooral ook bedoeld om preventief toe te passen.

“OOK WIJ HEBBEN TE MAKEN GEHAD MET HUISELIJK GEWELD. EEN INGRIJPENDE GEBEURTENIS. VADER KREEG EEN HUISVERBOD, TOEN HIJ ZICH ERBIJ NEERLEGDE DAT HIJ NIET MEER THUIS MOCHT KOMEN, TOEN STOND ALLES STIL. WIJ HEBBEN ER VEEL UIT GELEERD. JE GAAT EEN NIEUWE START MAKEN DIE JE TOT EEN GOED EINDE MOET BRENGEN, DIT GAAT MET VALLLEN EN OPSTAAN. HET IS ZEER MOEILIJK GEWEEST OM ALLES ONDER OGEN TE ZIEN, DE LEEFWIJZE DIE WE HADDEN. ZONDER DIE HULP WAREN WIJ EN HET GEZIN IN DE VERNIELING GEKOMEN. GELUKKIG IS HET PROJECT HUISVERBOD IN HET LEVEN GEROEPEN EN ZO KUNNEN VEEL GEZINNEN TOCH NOG IETS VAN HET LEVEN MAKEN. DIT PROJECT MAG NOOIT OPGEHEVEN WORDEN, WIJ VINDEN DIT ZEER BELANGRIJK VOOR DE MAATSCHAPPIJ.”

Bovenstaand citaat komt uit een brief van een gezin waarin een huisverbod aan vader was opgelegd, gedurende het huisverbod hulpverlening is gestart en het gezin door de casemanager een jaar lang is gevolgd.

EFFECTEN

Het is moeilijk om de aanpak in effecten te meten. Verhalen vertellen vaak meer dan cijfers. Zeker waar het gaat om een kwalitatieve, intensieve en vaak langdurige aanpak. Toch kunnen we er iets over zeggen. Daarvoor grijpen we terug op het wetenschappelijk onderzoek dat in de periode 2007-2010 door Dr. Peter Ph. Nelissen is gedaan in de zes Limburgse Veiligheidshuizen naar het effect van de aanpak van het Veiligheidshuis op geprioriteerde personen vanuit de doelgroepen volwassen en jeugdige veelplegers, plegers huiselijk geweld en overlastplegers. Het onderzoek van Nelissen is gericht geweest op de zogenaamde Integrale Aanpak, de zwaarste en meest integrale aanpak die het Veiligheidshuis kent. Het onderzoek heeft geresulteerd in het rapport “Vastpakken en niet meer loslaten”.⁶ Nelissen stelt het volgende in zijn rapport: “Zet men de maatschappelijke kosten van de criminaliteit die wordt voorkomen door het Veiligheidshuis af

tegen de investeringen in het Veiligheidshuis, dan resulteert een positieve kosten-batenratio.

Elke euro die wordt geïnvesteerd in de aanpak van zeer actieve veelplegers, betaalt zich terug in een kostenbesparing voor de maatschappij van ruim 3 euro.”

De inspanningen van het Veiligheidshuis moeten bijdragen aan de veiligheid in het politiedistrict Maastricht. Het gaat enerzijds over de bereikte effecten bij de doelgroepen van het Veiligheidshuis: de vermindering van het aantal delicten dat cliënten plegen, nadat een persoonsgerichte aanpak van start is gegaan. Anderzijds gaat het om een maatschappelijk effect: vermindering van overlast, geweld, diefstal en maatschappelijke uitval. Het effect dat de cliënten hebben van de aanpak van het Veiligheidshuis, zou ook binnen de maat-

schappij zichtbaar moeten zijn. Verwacht mag worden dat de veelvoorkomende criminaliteit, waar de burger het meest last van heeft, hierdoor merkbaar vermindert.

Het belang van slim, gebiedsgericht selecteren van de juiste cliënten is daarom groot. Deze andere wijze van selecteren, los of naast de doelgroepenbenadering, is één van de uitdagingen van het Veiligheidshuis voor de komende periode." Dat stelden we nog in de jaarrapportage van 2010. Al eerder in deze rapportage maakten we melding van de samenwerking met het Bureau Buurtgericht Werken en de Veilige buurten Aanpak, beide in Maastricht.

⁶ *Vastpakken en niet meer loslaten. Een onderzoek naar de werkwijze en effectiviteit van zes Limburgse veiligheidshuizen, P. PH. Nelissen, juni 2010*

Deze samenwerking moet de client plaatsen in zijn omgeving en vervolgens leidt dit tot een gebiedsgerichte selectie en aanpak. Deze aanpak moet zijn weerslag hebben op de veiligheidsbeleving van die omgeving.

In 2011 hebben de ervaringen met het opschalen in geval ernstige overlast situaties geleid tot in samenwerking met alle direct betrokken partners het onderzoeken en een mogelijk aanscherpen van deze aanpak. In 2012 moet dit leiden tot een scenario, waarbij duidelijk is wie, wanneer en hoe moet opschalen, communicatief, operationeel en tactisch.

ONTWIKKELINGEN EN SPEERPUNTEN

DE VERDERE DOORONTWIKKELING VAN HET VEILIGHEIDSHUIS MAASTRICHT ALS NETWERKORGANISATIE WORDT BLIJVEND STERK BEPAALD DOOR ONTWIKKELINGEN BIJ DE RIJKSOVERHEID, GEMEENTEN, JUSTITIE- EN HULPVERLENINGSORGANISATIES. ZOWEL OP HET GEBIED VAN FINANCIËN ALS OP INHOUD. IN 2012 WORDEN DEZE ONTWIKKELINGEN OP DIVERSE FRONTEN VOOR DE KOMENDE JAREN FINANCIËEL DUIDELIJK. HET KOSTENASPECT GAAT HIERBIJ EEN GROTERE ROL DAN NU SPELEN IN DE SAMENWERKING TUSSEN ORGANISATIES EN DE ORGANISATIE VAN HET VEILIGHEIDSHUIS. HET FINANCIËLE SAMENSPEL ZONDER HET RIJK EN VOORAL TUSSEN DE GE-MEENTE MAASTRICHT, DE DISTRICTGEMEENTEN EIJSDEN-MARGGRATEN, MEERSSSEN EN VALKENBURG EN HET OM ZAL MET NAME IN DE EERSTE HELFT VAN 2012 RUIE AANDACHT VRAGEN. IN HET TE ONTWIKKELEN MEERJARENPLAN ZAL DE VRAAG BEANTWOORD MOETEN WORDEN IN WELKE RICHTING HET VEILIGHEIDSHUIS, DE SAMENWERKING MET DE PARTNERS EN DE WERKWIJZE ZICH DIENT TE ONTWIKKELEN DIE RECHT DOET AAN HET BELANG VAN INZETTEN OP DE VERGROTING VAN VEILIGHEID EN LEEFBAARHEID AAN DE ENE KANT EN DE FINANCIËLE HAALBAARHEID AAN DE ANDERE KANT. DE VERDERGAANDE BEZUINIGINGEN WORDEN OOK MEER EN MEER GEVOELD DOOR DE SAMENWERKINGSORGANISATIES, WAARDOOR ZIJ ZICH SOMS GENOODZAAKT VOELEN OM ZICH TERUG TE TREKKEN OP HUN KERNTAKEN. HET IS ZEKER EEN UITDAGING VOOR HET SAMENWERKINGSVERBAND OM PASSENDE OPLOSSINGEN TE VINDEN IN HET BELANG VAN DE CLIËNTEN EN HUN OMGEVING.

ONTWIKKELINGEN

In dat verband is het door de Maastrichtse corporaties genomen initiatief om de wijze van samenwerking en de wijze waarop 'het overleg' gestructureerd wordt onder de loep te nemen, verstandig. Het initiatief zal leiden tot een efficiëntere organisatie tussen partners, waardoor een sterker draagvlak voor samenwerking ontstaat.

Uiteraard zijn inhoudelijke overwegingen hierin richtinggevend, zoals de verandering in de focus van doelgroepen naar 'de cliënt in zijn omgeving' en daarmee de gebiedsgerichte samenwerking met andere partners.

In 2011 bleek de besluitvorming m.b.t. de financiële middelen voor het Veiligheidshuis te beperkt om al in dat jaar het meerjarenplan te presenteren. Dat zal in de loop van

2012 gebeuren, hierbij rekening houdend met de in het voorjaar te nemen besluiten door de gemeenteraden van de vier gemeenten.

In de loop van 2012 zal ook duidelijk worden welk de gevolgen zijn van de ontwikkelingen binnen het OM en de reorganisatie bij de politie.

HET OCHTENDOVERLEG

In het najaar van 2011 is gestart met een pilot voor een te organiseren ochtendoverleg. Een gezamenlijke intake en screening van meldingen door OM, politie, BJZ en reclasering in samenwerking met een procesmanager van het Veiligheidshuis maakt de werkwijze efficiënter en moet leiden tot effectievere keuzes. In 2012 worden hier definitieve afspraken over gemaakt.

DE GEBIEDSGERICHT AANPAK

In het Veiligheidshuis komen steeds meer doelgroepen en werkwijzen samen: de samenwerking met het CJG (en de voorliggende aanpak met de ZATs op de scholen) en Casusaanpak Multiproblematiek zet zaken op de agenda die te maken hebben met opvoeden en maatschappelijke uitval. Met de samenwerking met het Bureau Buurtgericht werken komt de gebiedsgerichte aanpak in beeld en dat schept kansen om de aanpak van de cliënt te relateren aan zijn omgeving. Werkwijzen worden geïntegreerd en op elkaar afgestemd. Deze ontwikkeling maakt het nodig dat de medewerkers van het Veiligheidshuis (bedrijfsbureau en procesmanagers) breder inzetbaar worden. Deze ontwikkeling is in 2010 gestart en krijgt in 2011 definitief vorm. Twee factoren die hierbij helpen zijn natuurlijk

- de verhuizing van het Veiligheidshuis waardoor het onder één dak komt met het Bureau en er daadwerkelijk één team ontstaat en
- het ontstaan van het nieuwe organisatieonderdeel 'Veiligheid en Leefbaarheid' waardoor de relatie met de brede gemeentelijk aanpak van de integrale veiligheid sterk verbonden wordt.

TWEE 'NIEUWE' DOELGROEPEN

In 2011 zijn twee initiatieven genomen die de werkzaamheden van het Veiligheidshuis doen toenemen.

- In de gemeenteraad Maastricht zijn afspraken gemaakt over de aandacht voor de loverboy-problematiek. Hierover zullen weliswaar op Limburgs niveau operationele activiteiten gestart worden, maar daders en slachtoffers komen in de lokale veiligheidshuizen nadrukkelijk in beeld.
- Vanwege gewijzigd landelijk coffeeshopbeleid is in 2011 een start gemaakt met het project Frontière: De aanpak gericht op de drugsgerelateerde problematiek. In dit kader zal er van het Veiligheidshuis een gerichte doelgroepbenadering gevraagd worden en zal de relatie met het Veiligheidshuis Rotterdam gelegd worden.

TENSLLOTTE

In de loop van de jaren zijn steeds meer organisaties aangesloten bij het Veiligheidshuis.

Goede samenwerkings- en privacy-convenanten worden daarmee van steeds groter belang. In 2012 worden deze convenanten hernieuwd.

BIJLAGEN

1. OPSCHALINGSMODEL

Schematische weergave van het opschalingsmodel waarbij tevens in beeld is gebracht hoe de relatie met bijvoorbeeld het Centrum voor Jeugd en Gezin wordt gelegd.

2. SAMENWERKINGSPARTNERS

In het onderstaand overzicht een opsomming van samenwerkingspartners. De opsomming is niet uitputtend. Indien een andere organisatie van belang is in een casus, wordt deze eveneens benaderd als partner.

Advies- en Meldpunt Kindermishandeling	Altracura	Bureau Jeugdzorg Limburg
FPP De Horst	Gemeente Eijsden-Margraten	Gemeente Maastricht
Gemeente Meerssen	Gemeente Valkenburg a/d Geul	GGD Zuid-Limburg
Halt Zuid-Limburg	Humanitas	JJI Het Keerpunt
Justitiële Verslavingszorg	Kredietbank Limburg	Leger des Heils
MEE	Mondriaan	NIFP
Openbaar Ministerie	OPDC	Penitentiaire Inrichtingen Zuid
Politie Limburg-Zuid	Raad voor de Kinderbescherming	Radar
Reclassering Nederland	RIAGG	RIBW Heuvelland en Maasvallei
Slachtofferhulp Nederland	Steunpunt Huiselijk Geweld	Stichting Impuls
Trajekt	UWV	Vrouwengezondheidscentrum
William Schrikker Stichting	Woningstichting Maasvallei	Woningburo Maastricht
Woningstichting Servatius	Woonpunt Maastricht en Mergelland	Xonar Jeugdhulpverlening
Xonar Vrouwenopvang & Hulpverlening	Servatius	

3. 2012 IN ÉÉN OOGOPSLAG

Meldingen per herkomst	
Politie meldingen doelgroepen	2863
Meldingen gevangeniswezen	280
Meldingen door individuele professionals	219
Totaal aantal meldingen	3362

Meldingen per doelgroep	
Jeugd	2101
Huiselijk geweld	571
Veelplegers	163
Geprioriteerden	40
Ex-gedetineerden	280
Maatschappelijke uitval	187
Centrum Jeugd&Gezin	20
Totaal aantal meldingen per doelgroep	3362

Vervolgacties per doelgroep	
Veel- en overlastplegers	274
Jeugd	1509
Huiselijk geweld	786
Ex-gedetineerden	142
Multiproblematiek	215
Totaal aantal vervolgacties	2926

Korte trajecten per doelgroep	
Veel- en overlastplegers	0
Jeugd	337
Huiselijk geweld	137
Ex-gedetineerden	66
Multiproblematiek	53
Totaal aantal korte trajecten	593

Lange trajecten per doelgroep	
Veel- en overlastplegers	111
Jeugd	25
Huiselijk geweld	40
Ex-gedetineerden	0
Multiproblematiek	162
Totaal aantal lange trajecten	338

